

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد گرامی و تبریک عید سعید فطر. استاد شما در بحث معاد فرمودید که انسان در برزخ و قیامت به واسطه قلبش با حقایق ارتباط برقرار می کند با قوه خیالش صورت می سازد و با قوه واهمه بین این صورتهای و معانی ارتباط برقرار می کند حال سؤال این است که آیا این حرف را در مورد عالم ماده هم می توان گفت یعنی بگوییم عالمی در بیرون هست که جنسش ماده است و ما با قلبمان با آن ارتباط برقرار می کنیم با خیالمان صورت می سازیم که همان صورتهای بینایی شنوایی بویایی و ... می باشد و با واهمه مان بین این صوری که با خیال از طریق حواس پنج گانه ساخته ایم و معانی ارتباط برقرار می کنیم . و آیا می توان گفت که بنابراین هر انسانی در عالمی زندگی می کند که خودش می سازد و به همین دلیل است که افراد مختلف برداشتهای مختلفی از دنیا دارند مثلا یکی به درخت که نگاه می کند آوند و ... می بیند و یکی دیگر حیات و ... می بیند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: آری حرف درستی است ولی در قیامت آنچه در درون است از قلب بیرون می آید ولی در دنیا ما متأثر از بیرون هستیم حال اگر با ملاکهای الهی و با نظر به وجود مطلق به مخلوقات ننگریم و آنها را مستقل ببینیم به انحراف می افتیم و به جای حقیقت بینی، گرفتار وهم می شویم. موفق باشید